

Mama mia, vorìa vorìa ... (PIEMONTE)

Armonizzazione di Mario Allia

ALLEGRO CON BRIO $\text{♩} = 80$

mf MA MA

ff MA - HA MI - A MA - HA MI - A MA - HA MI - A VO - RI - A VO - RI - A MA - HA

MI - A VO - RI - A VO RI - A CO - SA VEU - STO - LA MI - A FI - SA CO - LA CO - SA CH'À - J'É ANT L'ORT SE IN LA BÉI

MI - A MA - HA MI - A MA - HA MI - A VO - RI - A VO - RI - A CO - LA CO - SA CH'À J'É ANT L'ORT PLUM PLUM *(pizzicato)*

VEN NÈ CHEUR A L'É MORT MORT AN - T EL O - RT A J'É L'GIAR - DI NÈ - SE TI

PLUM PLUM PLUM PLUM PLUM *ff* HA - HA *(a bocca chiusa)*

'T VÈ - LE VA - TLOG 3PO - SEE - CHE BRA - VA MA - HA CHE - L'HA MI L'HA CO - NOS - SÙ ÈL MAL CHE L'HA

MI MA - HA MI - A VO - RI - A VO RI - A *(a bocca chiusa)*

Il tema della ragazza da marito che vuole sposare il giardiniere è assai diffuso nel folklore piemontese.

Il testo consiste nel dialogo tra madre e figlia, e con il suo carattere di "botta e risposta" conferisce al canto un tipico sapore di filastrocca umoristica.

- Mama mia, vorìa, vorìa ... - Còsa veusto, la mia fija?
- Cola còsa ch'a j'é ant l'òrt; se 'm la dèi nen, mè cheur a l'é mòrt.

- Drint a l'òrt 'd salada a j'é, se 't na veule vatne a pié.
- Che bruta mama, che l'hai mi! Veul nen savèi ël mal che l'hai mi.

- Drint a l'òrt 'd garòfo a j'é, se t'ij veule vatje a pié.
- Che bruta mama, che l'hai mi! Veul nen savèi ël mal che l'hai mi.

- Drint a l'òrt a j'é 'l giardiné, se ti 't veule vatlo a sposé.
- Che brava mama che l'hai mi! L'ha conossù ël mal che l'hai mi.

L'aria dël mulin (PIEMONTE)

Armonizzazione di Gino Mazzari

Una molinaia in gran forma
 Un partner consequenziale
 Una originale linea melodica

Le tre cose estemporaneamente "armonizzate"
 danno vita a uno spiritoso affresco sonoro.

Èl muliné, èl muliné,
 treuva la mulinera;
 s'ai dis al muliné: Ó vnime compagné,
 compagné, lo savrei bin ... L'é l'aria dël mulin.

Quand ch'a l'é staita compagnà,
 chila pa ancor contenta,
 s'ai dis al muliné: Ó mneme un pò disné,
 a disné, lo savrei bin ... L'é l'aria dël mulin.

Dòp, ch'a l'ha avù mangià, beivù,
 chila pa ancor contenta,
 s'ai dis al muliné: Ó vnime un pò cogié,
 a cogié, lo savrei bin ... L'é l'aria dël mulin.

Quand ch'a l'é staita cogià ant èl let,
 chila pa ancor contenta,
 s'ai dis al muliné: Ó vnime un pò basé,
 a basé, lo savrei bin ... L'é l'aria dël mulin.